

К. Нека да е тъй: но кажи ми пріятелю мой, земля-та на воздухъ-атъ ли выси, и ли кой я подкрѣпява?

М. Никакъ: защото кой-то я направилъ, той я и подкрѣпява.

К. Добрѣ, ама слушай, пріятелче: когато имашъ толко съ познаваie ты зарадъ Бога, кажи ми, какво е правиль Богъ докжть да направи свѣтъ-атъ?

М. Той готвилъ адъ-атъ, за да го наполни съ таквисъ человѣцы, кон-то безъ полза распытвать за него.

К. Истинна този вопросъ е мученъ, и азъ самси ся призвавахъ; обаче азъ ще да тя попытамъ по просто: но кажи ми, кое е онуй животно кое-то най первомъ ходи на четири крака; по-наконецъ на два; а най послѣ на три?

М. Казватъ че е человѣкъ-атъ, кой-то най напредъ палзи, послѣ ходи, и наконецъ съ тояга въ рука, та става съ три крака.

К. Помыслилъ: какво да прави, то ееще дѣте, по малко книги е чело, а поучено, отъ мене; но азъ еще мога съ нещо да гдрува; попыталъ го: познай сега, кое е туй, кое-то бѣга безъ крака, гледа безъ очи, пѣе безъ уста, гѣрми безъ руцѣ и ъзди безъ конь?